

centralistisk EU-model igennem end den, som befolkningerne helt klart ønsker.

Derfor kunne jeg godt tænke mig, at ministeren ville forholde sig til det rent principielle i, at man sender en forfatning til folkeafstemning, som falder i Holland og i Frankrig, men at der ikke er noget, der er ændret i EF-Domstolen, oppe i hovederne på EF-dommerne. Der er der kun et mål, og det er at tordne videre i den retning, som forfatningen har udstukket.

Synes justitsministeren, at det er en acceptabel måde at regulere EU på? Synes justitsministeren, at man kan kalde det et retssamfund, når man har at gøre med dommere, som entydigt implementerer dele af en forfatning, som befolkningerne har afvist?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Morten Messerschmidt, hvilket jeg også tilkendegav i samrådet, at jeg tror, dommen var en stor overraskelse for mange. Men det handler altså om rækkevidden af den forfatning, som Danmark har tiltrådt. Det, jeg har set som min fremmeste opgave, er naturligvis at få nærmere undersøgt rækkevidden af den dom, som blev afsagt.

Man kan sige, at den overraskelse og måske også den skepsis, som dommen har givet anledning til her i Danmark, ikke er et synspunkt, vi står alene med. På det uformelle rådmøde, jeg var til i midten af januar i Wien, var de synspunkter, som jeg redegjorde for i samrådet, bl.a. over for hr. Morten Messerschmidt, synspunkter, som mange af landene gentog, altså at man vil have en sikkerhed for, hvordan de nuværende traktatmæssige rammer skal forstås, herunder at man ikke skal forsøge at overfortolke den dom, som foreligger på miljøområdet.

Så jeg vil sige, at de generelle tilkendegivelser, som jeg kom med i oktober måned, står jeg stadig væk fast på.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg kan næsten ikke få armene ned, når jeg hører, at justitsministeren siger, at man i Rådet er enige om, at man ikke skal overfortolke den dom, som blev afsagt sidste år i september.

Problemet er bare, at Ministerrådet er fuldstændig handlingslammet. Det er jo EF-Domstolen og Kommissionen, der træffer afgørelserne. Ministerrådet, som godt nok repræsenterer befolkningerne rundt omkring i Europa, og som vel egentlig er det eneste organ, der har parla-

mentarisk legitimitet, er fuldstændig sat ud på sidesporet. For her kører EF-dommerne og Kommissionen toget imod mere og mere union, fuldstændig ligegyldigt hvad befolkningerne rundt omkring i Europa har sagt, og i øvrigt fuldstændig ligegyldigt hvad den danske justitsminister mener.

Det må da være konklusionen på, at vi i september får en dom, hvor EF-Domstolen siger, at vi nu skal have den del af forfatningen implementeret, og at vi nu her i marts får endnu en dom eller i hvert fald et nyt sagsanlæg, som går i samme retning. Det er ikke ligefrem et udtryk for, at man respekterer justitsministerens holdning i Ministerrådet, når man bare lægger en ny sag an, og en ny sag og en ny sag hele tiden, for at overtrumfe den holdning, som den danske justitsminister har. Kan ministeren ikke godt se det?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg ville ønske, at hr. Morten Messerschmidt en gang imellem havde en lille smule mere positiv tilgang til det her. Jeg er klar over, at der er ting, som er vanskelige, og ting, der giver anledning til at stille spørgsmål. Men jeg synes nu også, at der er meget godt at glæde sig over.

Ud over at der er en meget bred forståelse og enighed med Danmark i de synspunkter, som jeg har redegjort for, har jeg også tidligere tilkendegivet, og det gør jeg gerne igen, at Rådets juridiske tjeneste faktisk deler den opfattelse, som jeg har givet udtryk for. Det synes jeg er positivt, ligesom det er positivt, at Kommissionen har ændret holdning.

Kl. 13.10

Kommissionen indledte jo efter miljødommen med at sige, at det her skulle have konsekvenser for samtlige retsakter, der var vedtaget af Ministerrådet under søjle 3. Den beslutning ændrede man til, at det skulle man alligevel ikke, efter at have lyttet til bl.a. Ministerrådet og Rådets juridiske tjeneste.

Så det nytter altså noget at være i dialog med hinanden, og det nytter at stille kritiske spørgsmål. Som jeg har tilkendegivet en gang før, men gerne gentager, ser jeg selvfølgelig frem til det samråd, der skal være i Europaudvalget, så jeg får mulighed for nærmere at uddybe vores synspunkter om den nye sag, der nu er dukket op fra Kommissionens side omkring annullationssøgsmål.